

ONT 1 en het wonder van Franeker

Heeft u dat ook wel eens? Dat u denkt: “was ik deze persoon maar eerder tegen gekomen”. Het overkwam ONT 1 op hun reisje naar Franeker om te strijden voor het Open Fries Kampioenschap Zaalvoetbal.

De bespiegelingen vooraf

Deelnemen aan zo'n toernooi is nog niet zo eenvoudig als u denkt. Het eerste probleem is de altijd grote paniek bij de technische staf. Elk jaar volgt dezelfde discussie:

1. Elke gerespecteerde veldvoetbaltrainer heeft een hekel aan zaalvoetbal. Stel je voor dat er 3 terugkeren met een gescheurde enkelband en 2 met een hersenschudding omdat ze tegen een muur zijn opgelopen.....
2. Stel dat ze de finaleronde halen, dan spelen ze op zaterdag weer in Franeker en dan hebben we ook onze eerste oefenwedstrijd op het veld (cynisch genoeg dit jaar tegen de zaalvoetballers van Pelikanen S.....)

Het tweede probleem is het samenstellen van de selectie. Om de technische staf te plezieren is de selectie samengesteld met spelers die nooit geblesseerd zijn (simpelweg omdat ze gewoon te lui zijn) en jongens die van geen waarde zijn in ONT 1:

1. Je hebt vier klaverjassers nodig om de lange wachttijden tussen de wedstrijden door te overbruggen. Dit waren Rudoooooooooof Smedinga, Otto Kooi, Jeroen van Wijk en Egbert Hulzinga (K).
2. Je hebt iemand nodig die alle tegenstanders analyseert. Daarom werd Jacco Tuinstra aan de selectie toegevoegd.
3. Ook bleek op dezelfde datum als de voorrondes van het OFK, het NK verstoppertje te zijn in het grote gangenstelsel van de sporthal in Franeker. Daarom werd ook de koning van het verstoppertje spelen geselecteerd: Stefan Roffel.
4. Je hebt tot slot iemand nodig die echt alles leuk vindt en nooit moeilijk doet. Een taak die Sjoerd Venema op het lijf is geschreven.

Het toernooitje zelf

De eerste wedstrijd was tegen het ijzersterke Be Quick Dokkum. Na een afgemeten voorzet maakte Egbert Hulzinga, door de bal prachtig achter het standbeen langs de lijn te laten passeren, de 1-0. Nu zult u denken, maar achter Egbert stond toch een (K)? Dat klopt, het was een eigen doelpunt. Via Jacco Tuinstra en Otto Kooi, die in de discussie met de scheidsrechter ook nog even de bal binnen moest schieten, werd alsnog de overwinning veilig gesteld.

De tweede en derde wedstrijd gingen verloren tegen de grote favorieten bij de bookmakers: MKV '29 en Veenwouden.

De wederopstanding / de openbaring

En toen gebeurde het. In één van de gangen stond hij. Een klein, gedrongen, donker mannetje. De man die ook wel de wonderdokter werd genoemd. De man die blonde vrouwen introduceerde in de verzorgingsruimte bij VV ONT. Hij was beroemd om zijn handopleggingen, om zijn alternatieve geneeswijze met speeksel, papiertjes met tekst en stuivers. Velen werden na jarenlange bezoeken aan ziekenhuizen plotseling genezen. U kent hem vast nog! Zijn naam: Maxxxxiiii Titawanno! Na een foto en een handoplegging voelden we het trekken.... De laatste twee wedstrijden zouden we winnen, we voelden het

En zo geschiedde het! Boornbergum en Scharnegoutum werden aan de zegekar gebonden. De ene goal nog mooier dan de ander. De punter binnenkant paal van Roffel, de uitgespeelde driehoekjes en het fantastische schot van Rudooooooooolf Smedinga deden de keepers van de laatste tegenstanders vissen. Sjoerd Venema gooide onder luid gejuich van het publiek ook de trucendoos nog even open. Zelfs Jeroen van Wijk dacht nog te gaan scoren na de handoplegging van Max. Maar Max kan veel maar niet alles. Van Wijk faalde hopeloos bij het nemen van de penalty. Uiteindelijk werd het een 2-1 en 5-1 overwinning.

Het bleek niet voldoende om de finaleronde te halen. Dit tot grote tevredenheid van de volledige technische staf. Er konden 11 spelers worden opgesteld tegen de Pelikanen. Maar wat als we Max eerder waren tegengekomen.....

Egbert Hulzinga
Jacco Tuinstra
Jeroen van Wijk
Otto Kooi
Rudolf Smedinga
Sjoerd Venema
Stefan Roffel